

Ала въ това събрание имаше смѣли и решителни люде.

— Не, братя, извика единъ българинъ, дошълъ отъ Стара Загора. Не се бойте ! Ние идемъ отъ България и знаемъ на здраво работата. Наистина, щомъ се чу, че Левски е обесенъ и около сто народни хо-

Любенъ Каравеловъ, облѣченъ като възстаникъ.

ра сж изпратени въ Азия на заточение, мнозина се изплашиха, комитетитъ се потаиха, ала желанието за свобода съвсемъ не се уби. Ние намѣрихме двама учители, а именно Атанасъ Узуновъ и М. Г. Грековъ, които пратихме изъ България да насърдаватъ и възобновятъ изплашенитъ комитети. Работата до сега върви добре. Въ скоро време ние